

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по подадена жалба от Р.Г.В., ЕГН *****, с адрес ****, против наказателно постановление №Р-10-203/21.09.2022 г., издадено от заместник-председател на КФН, ръководещ управление „Осигурителен надзор“, с което на основание на основание чл.351, ал.1, т.3 от КСО е наложено административно наказание глоба в размер на 3000 лева, за нарушение на чл.177, ал.2, т.2 от КСО, във вр. с §1, ал.2, т.3, б.„а“, подбуква „аа“ от ДР на КСО.

Жалбоподателката твърди, че обжалваното НП е неправилно и незаконосъобразно издадено, поради допуснати съществени нарушения на процесуалния и материалния закон, както и при неправилна преценка относно приложението на чл.28 от ЗАНН.

Твърди, че са допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се във вменяване на нарушение, в което се явява допустител, а последното не е доказано, доколкото предполага установено извършване на нарушение от друго, във връзка с подлежаща на контрол дейност. Позовава се на съдебната практика на съдилищата.

Сочи, че с издаване на общо шест броя НП срещу нея – допустителство за едно и също нарушение, извършено от едно и също юридическо лице, с едно и също пенсионно осигурително дружество, на една и съща дата, с активи на едно и също пенсионно осигурително дружество, и чрез посредническото на един и същи инвестиционен посредник, с издаването и на процесното НП, АНО е допуснал нарушение на основен принцип в наказателния процес - „не два пъти за едно и също“. Навежда доводи, че се касае само за едно нарушение, като наличието на множество и различни активи, съответно сделки, придобити на една и съща дата, би могло да обуслови по-висок размер на глобата, като отегчаващо обстоятелство, но не и възникване на отделна отговорност за всеки отделен актив. Позовава се на граматическото тълкуване на нарушената разпоредба, което сочи, че активите трябва да бъдат повече от един, съобразно въведения термин „активи“ в мн.число.

Позовава се на съдебната практика на съдилищата, съобразно която на основание чл.350, ал.3 от КСО, във вр. с чл.84 от ЗАНН и чл.24, ал.1, т.6 от НПК, издаденото НП следва да бъде отменено, а административнонаказателното производство - прекратено, без съдът да се произнася по същество.

Счита, че не е извършила вмененото нарушение. В тази връзка твърди, че никъде в АУАН изпълнителното деяние не е посочено като допустителство, а точно обратното – вменено е извършителство, като едва в НП за първи път се развива тезата за допустителство, без да са посочени основанията за промяната на словесното описание на нарушението, с оглед гарантиране правото ѝ на защитата. Освен това, в НП се твърди, че

жалбоподателката и още едно физическо лице са действали в условията на съизвършителство, а не като допустители, като са налице и други противоречия в направените в него констатации, като се веднъж се твърди за извършено действие от жалбоподателката, наред с прокуриста, а от друга страна – самостоятелно бездействие в качеството на изпълнителен директор.

Навежда доводи за недопустимо разширително тълкуване на закона по аналогия от страна на АНО, доколкото няма въведено законово задължение да посочи информация, относно законови ограничения за сделки със свързани лица.

В този смисъл счита, че законодателния пропуск, свързан с провеждане на процедура с цел установяване на насрещна страна по сделка на ОТС-пазар /извънборсов/, не следва да води до ангажиране на административнонаказателна отговорност.

Оспорва посочената дата и място на извършване на нарушението в НП, тъй като доколкото АНО е приел, че нарушението е извършено чрез подписване на съответни документи, то документите, на които се позовава, са подписани от нея на 23.12.2021 г. в гр.Варна, а не на 30.12.2021 г. в гр.София, както се твърди в процесното НП. Счита, че не са събрани доказателства за извършване на вмененото нарушение, а последното съставлява допуснато съществено нарушение на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН.

Навежда доводи, че не е субект на вмененото нарушение, доколкото съставът на чл.177, ал.2, т.2 от КСО изисква субекта да бъде лице, свързано с пенсионноосигурителното дружество, каквото качество жалбоподателката няма. Счита, че няма вина за извършеното деяние, доколкото описаната сделка в АУАН е сключена от „ЗЕАД ЦКБ Живот“ ЕАД в условията на анонимност по отношение на насрещната страна, а представляваното от нея дружество е подало нареждане за покупка на процесните дялове на колективна инвестиционна схема /КИС/ до инвестиционен посредник „Реал Финанс“ АД, като едва с връчване на АУАН е разбрала, че продавач по сделката е универсален пенсионен фонд „ЦКБ-Сила“, като клиент на инвестиционен посредник „АБВ Инвестиции“ ЕООД. Сочи, че търговията с процесните дялове на КИС не може да бъде реализирана на регулирания пазар, организиран от „БФБ“ АД, поради което посредникът е извършил действия по установяване на дялове на КИС, предлагани за продажба от друг инвестиционен посредник /“АБВ Инвестиции“ ЕООД/ и директно се е свързал с него. А невъзможността дяловете на КИС да се търгуват на „БФБ“ АД, води до заканосъобразната възможност сделки с тях да се извършват на нецентрализирания извънборсов пазар /ОТС/, на който транзакциите се изпълняват чрез двустранни споразумения на участващите в тях инвестиционни посредници, а крайните страни по сделката остават неизвестни един за друг, именно с оглед характеристиките на ОТС пазара – бързина, гъвкавост и липса на формалности. Че не е била уведомена кой е купувач по сделката, жалбоподателката се позовава на потвърждението за

сключване на сделката, изпратено ѝ от инвестиционния посредник „Реал Финанс“ АД, което съдържа реквизит „насрещна страна по сделката“, но в тази графа не е попълнено нищо. С оглед на горното, навежда доводи, е сделката е сключена в условията на анонимност за крайните клиенти и не е възможно да бъде съзнателно преодоляно изискването на чл.177, ал.2, т.2 от КСО, а именно: двете страни да не сключат тази сделка, защото биха предположили, че същата нарушава нормативните изисквания. Сочи, че в „ЗЕАД ЦКБ Живот“ ЕАД не е налична информация за това кое лице продава финансовите инструменти, като същото важи и за инвестиционния посредник „Реал Финанс“ АД, през който е подадена поръчката за покупка, че същото е констатирано и в АУАН с посочването на изискана информация за процесната сделка от инвестиционния посредник „АБВ Инвестиции“ ЕООД, от която информация единствено е видно, че насрещната страна по нея е „Реал Финанс“ АД, от който също е изискана информация за установяване на техния клиент – купувач по сделката, който също няма как да разполага с информация кой клиент на „АБВ Инвестиции“ ЕООД е продавач на финансовите инструменти. Освен това сочи, че КФН неколкратно изпраща писма до „Централен депозитар“ АД, както и до инвестиционните посредници, с цел установяване на страните по сделката, което отчита като косвено доказателство, че дори надзорния орган не е бил в състояние без тяхно съдействие да установи тези факти. В тази връзка, жалбоподателката навежда доводи, че не е от кръга на изроените лица по чл.133 от ЗППЦК, които могат да изискват и получат информация от „Централен депозитар“ ЕАД, поради което нито тя, нито представляваното от нея дружество, няма как да проверят информацията кой е продавача по сделката. С оглед на изложеното счита, че е допуснато нарушение от АНО на разпоредбата на чл.52, ал.4 и чл.54, ал.1, т.1-3 от ЗАНН.

Оспорва преценката на АНО за неприложимост на чл.28 от ЗАНН. Твърди, че в настоящия случай не са констатирани вредни последици, доколкото се касае за формално нарушение, поради което налагане на наказание, дори в предвидения от закона минимум, се явява явно несправедливо, а процесното НП – издадено в противоречие с материалния закон.

Жалбоподателката, чрез надлежно преупълномощен процесуален представител – адв.М.Й. от САК, след приключване на съдебното следствие, моли съда на посочените в жалбата основания, да отмени процесното НП, като неправилно и незаконосъобразно. Допълнително навежда доводи, че проверката на жалбоподателката е извършена, без да има издадена заповед за проверка на основание чл.19, ал.1, във вр. с ал.4 от ЗКФН, доколкото в издадената такава е посочено друго основание – чл.17, ал.1, т.11 от ЗКФН, както и без съставен протокол за извършване на проверка.

Прави изрично изявление, че не претендира присъждане на разноски, с оглед изхода на делото. В случай, че ответната страна има претенции за

разноски, моли съда да ги определи в минимален размер.

Ответната страна по жалбата в лицето на АНО: заместник-председател на КФН, чрез надлежно упълномощен процесуален представител – юрк.И.Г.а, след приключване на съдебното следствие, моли съда да потвърди процесното НП, като правилно и законосъобразно издадено.

Оспорва направените възражения в жалбата, касаещи допуснати съществени процесуални нарушения, като счита вмененото нарушение на жалбоподателката за доказано, както и че същото се изразява в допустителство, в качеството ѝ на представител на „ЦКБ Живот“ ЕАД.

Оспорва направените възражения от процесуалния представител на жалбоподателката, че не е съставен констативен протокол по чл.19, ал.6 от ЗКФН. Сочи, че нарушението е констатирано в рамките на дистанционен надзор, че административнонаказателното производство започва със съставяне на АУАН и законът не вменява задължение на надзорния орган да съставя констативен протокол.

Навежда доводи, че от направеното словесно описание в АУАН и НП става ясно какво точно е извършила или не е извършила жалбоподателката, за да допусне нарушение на вменената правна норма. Относно датата 30.12.2021 г. сочи, че е приета за дата на извършване на нарушението, тъй като това е датата на сетълмена, на която дата реално се прехвърлят права и активи. Твърди, че датата на подписване на документите – 23.12.2021 г., няма отношение към датата на деянието, защото сделката става факт едва след прехвърляне на активите и парите, т.е. на датата на сетълмена, което е станало на 30.12.2021 г., съгласно данните в писмото на „Централен депозитар“ АД.

Оспорва направеното възражение в жалбата, че жалбоподателката е била наказана шест пъти за едно и също нарушение. В този смисъл навежда доводи, че същата е санкционирана за различни нарушения, макар и при една и съща фактическа обстановка, тъй като отговорните фондове са различни. В този смисъл се позовава на правилното приложение на разпоредбата на чл.18 от ЗАНН.

Счита, че нарушението не може да се квалифицира като маловажен случай, предвид засегнатия съществен обществен интерес.

Претендира присъждане на направените разноски в настоящото производство.

Съдът, като прецени събраните доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН и от лице, притежаващо активна процесуална легитимация да обжалва НП. Процесното НП е връчено на упълномощено от жалбоподателя лице на 28.09.2022 г. /видно от посочената датата върху разписката за връчване/, а жалбата е подадена чрез административнонаказващият орган /на ръка в деловодство/ на 12.10.2022 г. /видно от отразената дата на поставения входящ номер върху

жалбата/, поради което се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява следната фактическа обстановка:

При осъществяване от КФН ежедневен дистанционен надзор за спазване на нормативните изисквания при инвестиране средствата на фондовете за допълнително пенсионно осигуряване, било установено, че през месец декември 2021 г., на извънборсов пазар /ОТС/ са сключени множество сделки за продажба на дялове на колективни инвестиционни схеми по чл.176, ал.1, т.11 от КСО от името и за сметка на управлявания от ПОАД „ЦКБ-Сила“ АД, универсален пенсионен фонд, които сделки били сключени чрез посредничеството на инвестиционните посредници „АБВ Инвестиции“ ЕООД и „Реал Финанс“ АД.

Във връзка с така направените констатации, касаещи финансови инструменти по чл.176, ал.1, т.11 от КСО, и с цел извършване на дистанционна проверка за спазване на изискванията на чл.177, ал.2, т.2 от КСО, компетентно длъжностно лице: В.Д. С., заемаща длъжността: „главен експерт“ в Дирекция „Осигурителен надзор“, управление „Осигурителен надзор“ при КФН, изпратила писма до „Реал Финанс“ АД и „АБВ Инвестиции“ ЕООД за сделките, сключени на извънборсов пазар през месец декември 2021 г., с цел установяване на насрещните страни по тях. В тази връзка, инвестиционният посредник „АБВ Инвестиции“ ЕООД предоставил нареждане №36170042255 от 23.12.2021 г. за продажба от името и за сметка на управлявания от ПОАД „ЦКБ-Сила“ АД УПФ „ЦКБ-Сила“ на извънборсов пазар, за продажба на дялове на договорен фонд „Тексим Балкани“, управляван от УД „Тексим Асет Мениджмънт“ ЕАД, с ISIN код на емисията: BG9000012070, за 1400 броя дялове при единична цена 57.8747 лева и обща стойност на сделката 81024.58 лева. От така представеното потвърждение за сключената сделка, свидетелят С. установила, че същата е сключена на 23.12.2021 г., в 18:28:11 часа, с дата на сетълмент - 30.12.2021 г., както и че като насрещна страна по сделката е посочен инвестиционният посредник „Реал Финанс“ АД. С оглед на горните констатации, с писмо е изисквана от „Реал Финанс“ АД допълнително информация и документи за гореописаната сделка. В тази връзка, „Реал Финанс“ АД предоставило Нареждане за покупка №40663023262 от 23.12.2021 г., с което „ЗЕАД ЦКБ Живот“ ЕАД е подало на извънборсов пазар нареждане за покупка на дялове на договорен фонд „Тексим Балкани“, управляван от УД „Тексим Асет Мениджмънт“ ЕАД, с ISIN код на емисията: BG9000012070, за 1400 броя дялове при единична цена 57.8747 лева и обща стойност на сделката 81 024.58 лева. Свидетелят С. констатира, че същата е сключена на 23.12.2021 г., в 18:28:11 часа, с дата на сетълмент - 30.12.2021 г., както и че от нареждането за покупка, от потвърждението за сключената сделка, както и от съпътстващата ги

декларация по чл.66, ал.2 от ЗМСИП, че документите са подписани от изпълнителния директор на „ЗЕАД ЦКБ Живот“ ЕАД – жалбоподателят Р.Г.В., заедно с прокуриста на дружеството - К.С.В. Съгласно предоставената от двата инвестиционни посредника, свидетелят С. извела извод, че купувач на дяловете на посочения пенсионен фонд е „ЗЕАД ЦКБ Живот“ ЕАД.

Контролният орган извършил проверка за свързаност, между ПОАД „ЦКБ-Сила“ АД, „ЦКБ Сила“ АД, управляващо пенсионния фонд, и купувача „ЗЕАД ЦКБ Живот“ ЕАД. От справка в ТРРЮЛНЦ по партидата на „ЗЕАД ЦКБ Живот“ ЕАД, свидетелят С. констатира, че едноличен собственик на капитала е „ЦКБ Груп“ ЕАД, т.е., че „ЦКБ Груп“ ЕАД упражнява пряко контрол спрямо другото дружество по смисъла на §1, ал. 2, т.4, б.,а“ от ДР на КСО, тъй като може да упражнява повече от половината от гласовете в общото събрание на акционерите на „ЗЕАД ЦКБ Живот“ ЕАД.

С оглед проверка на актуалното състояние на акционерните участия на всички пенсионноосигурителни дружества, свидетелят С. изискала с писмо извлечения от акционерните книги на дружествата към определени дати, в т.ч. и към 23.12.2021 г. и 30.12.2021 г. „Централен депозитар“ АД предоставило изисканата информация, в т.ч. и извлечения от акционерната книга на ПОАД „ЦКБ-Сила“ АД, а съгласно представения Акт за актуално състояние от „Централен депозитар“ АД, към 23.12.2021 г. и към 30.12.2021 г., акционери в ПОАД „ЦКБ-Сила“ АД с над 5% от капитала са „ЦКБ Груп“ ЕАД - с 50,04%, „Инвест Кепитъл“ АД - с 24,82%, „Проучване и добив на нефт и газ“ АД – с 9,73%, и „ЗАД Армеец“ АД – с 7,68 %.

От така събраната информация и документи в хода на проверката, свидетелят С. установила, че към 30.12.2021 г. „ЦКБ Груп“ ЕАД осъществява контрол върху „ЗЕАД ЦКБ Живот“ ЕАД и ПОАД „ЦКБ-Сила“ АД по смисъла на §1, ал. 2, т. 4, б.,а“ от ДР на КСО, тъй като упражнява пряко повече от половината от гласовете в общите събрания на двете дружества - /„ЦКБ Груп“ ЕАД упражнява пряко 100% от гласовете в общото събрание на „ЗЕАД ЦКБ Живот“ ЕАД, „ЦКБ Груп“ ЕАД упражнява пряко 50,04% от гласовете в общото събрание на ПОАД „ЦКБ-Сила“ АД/. От горното извела извод, „ЗЕАД ЦКБ Живот“ ЕАД и ПОАД „ЦКБ-Сила“ АД, са дъщерни дружества на „ЦКБ Груп“ ЕАД по смисъла на §1, ал.2, т.4б от ДР на КСО, поради което посочените дружества са „свързани лица“ по смисъла на §1, ал.2, т.3, б.,а“, подбуква „аа“ от ДР на КСО.

Въз основа на така направените констатации, свидетелят С. съставила АУАН №Р-06-110/30.03.2022 г., в присъствието на двама свидетели при съставяне на акта, против Р.Г.В., в качеството ѝ на изпълнителен директор на „ЗЕАД ЦКБ Живот“ ЕАД, ЕИК: 175412887, със седалище и адрес на управление в гр.София, заедно с прокуриста, е подписала съответните документи за сключване на сделка за покупка от страна на „ЗЕАД ЦКБ-Сила“ ЕАД, на извънборсов пазар, на дялове на ДФ „Тексим Балкани“, управляван от УД „Тексим Асет Мениджмънд“ ЕАД, с насрещна страна по сделката УПФ

„ЦКБ-Сила“, управлявано от ПОАД „ЦКБ-Сила“ АД, в нарушение на чл.177, ал.2, т.2 от КСО.

Актосъставителят отразил като дата на извършване на нарушението – датата на сепълмента - 30.12.2021 г., а като дата на установяване на нарушението – 11.03.2022 г., когато в КФН е постъпило писмото от инвестиционния посредник „Реал Финанс“ АД, от което е установен купувача по описаната сделка.

АУАН е надлежно предявен и връчен на упълномощен представител от жалбоподателката, на датата на неговото съставяне – 30.03.2022 г., без възражения по направените в него констатации.

Жалбоподателката се възползвала от правата си по чл.44, ал.1 от ЗАНН, и в законоустановения срок представила пред АНО писмени възражения против АУАН, в които навела аргументи за неговата незаконосъобразност, аналогични на изложените в жалбата.

След като обсъдил и приел писмените възражения от жалбоподателката за неоснователни, като възпроизвел изцяло описаната в съставения АУАН фактическа обстановка, компетентно длъжностно лице: заместник-председател на КФН, ръководещ управление „Осигурителен надзор“, издал НП №Р-10-203/21.09.2022 г., против Р.Г.В., за това, че в качеството на представляваща „ЗЕАД ЦКБ-Живот“ ЕАД, не е извършила съответните действия и е допуснала „ЗЕАД ЦКБ-Живот“ ЕАД да закупи на ОТС дялове на ДФ „Тексим Балкани“, управляван от УД „Тексим Асет Мениджмънд“ ЕАД, с насрещна страна по сделката УПФ „ЦКБ-Сила“, управлявано от ПОАД „ЦКБ-Сила“ АД, за което на основание чл.351, ал.1, т.3 от КСО й наложил административно наказание глоба в размер на 3000 лева, за нарушение на чл.177, ал.2, т.2 от КСО, във вр. с §1, ал.2, т.3, б.„а“, подбуква „аа“ от ДР на КСО.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена от събраните по делото гласни доказателствени средства: показанията на свидетеля С., които съдът кредитира като логични и непротиворечиви, изхождащи от лице, даващо показания за непосредствено възприетото от него по време на изпълнение на служебните си задължения, без наличие на данни за възможна заинтересованост от изхода на делото; от приобщените по делото писмени доказателства – процесните АУАН и НП; пълномощно; писма за изискване на документи, отговори с представени документи, данните от изисканите справки от ТРРЮЛНЦ и „Централен депозитар“ АД; Заповед №3-48/03.02.2022 г., издадена от заместник-председател на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с която поименно е определил длъжностните лица от дирекция „Осигурителен надзор“ в управление „Осигурителен надзор“ към КФН, които имат право да съставят АУАН на нормативните актове по допълнително социално осигуряване и съответните Регламенти, сред които под №14 фигурира и актосъставителя - главен експерт В.Д. С..

Съдът намира, че с показанията си актосъставителя – свидетелят С., потвърждава изцяло направените в АУАН констатации, а освен това същите кореспондират на събраните в хода на съдебното следствие писмени доказателства, които съдът кредитира, доколкото са пряко относими към предмета на доказване по делото и не се оборват от други доказателствени източници.

При така установената фактическа обстановка, въз основа на събрания по делото доказателствен материал, съдът прави следните правни изводи:

Съдът намира, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съгласно представената заповед, в изпълнение на делегираните им правомощия по закон, в кръга на техните функции и по предвидения в закона ред и форма, както и в сроковете по чл.34 от ЗАНН.

Съдът не констатира в хода на административнонаказателното производство да са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до ограничаване правото на защита на жалбоподателката да научи за какво точно нарушение е санкциониран. Фактическите обстоятелства правилно са отразени в обстоятелствената част на АУАН и НП, като съдът не констатира проворечия, както между направеното словесно описание в двата акта на нарушението и на обстоятелствата, при които е извършено, така и между действително установената фактическа обстановка от събраните по делото доказателства.

Не представляват процесуални нарушения липсата на съставен констативен протокол по реда на чл.19, ал.6 от ЗКФН, както и не представяне на жалбоподателката на заповед за възлагане на проверка на основание чл.19, ал.1, във вр. с ал.4 от ЗКФН, доколкото липсата на съставени такива не опорочават процедурата по съставяне на АУАН. Липсва и нормативно задължение за предявяване на доказателствата по преписката на нарушителя, и в частност на заповедта, с което се възлага извършване на проверка от страна на актосъставителя, доколкото задължение за предявяване процесуалния закон предвижда единствено за АУАН.

Неоснователни са направените възражения за недоказаност на датата и мястото на извършване на нарушението. В тази връзка в АУАН и НП изрично е посочена като дата на нарушението – датата 31.12.2021 г., явяваща се датата на спесълмента, т.е. датата, на която реално са прехвърлени активи и пари по сключената сделка. Доколкото и двете страни по сделката осъществяват дейността си в гр.София, а управляващото дружество е правно задължено да предостави информация във връзка с дяловете на управляваните от него колективни инвестиционни схеми в „Централен депозитар“ АД, който също се намира в гр.София, правилно е прието, че нарушението е довършено в гр.София. С оглед на горното, без правно значение относно мястото на довършване на нарушението е обстоятелството, че инвестиционните посредници са със седалище и адрес на управление в гр.Варна, и още по

малко обстоятелството дали жалбоподателката е подписала съответните документи в това населено място, за да е в тежест на доказване от ответната страна.

Правилно е приложен материалния закон. Разпоредбата на чл.177, ал.2, т.2 от КСО въвежда императивна забрана да се придобиват активите на фонд за допълнително пенсионно осигуряване и на фонд за извършване на плащания от свързани с пенсионноосигурителното дружество лица. Безспорно се установява от събраните по делото доказателства, а и не се спори между страните, че купувач на дяловете на посочения пенсионен фонд - ДФ „Тексим Балкани“, управляван от „Тексим Асет Мениджмънд“, е представляваното от жалбоподателката дружество - „ЗЕАД ЦКБ Живот“ ЕАД. От представените документи от инвестиционните посредници „АБВ Инвестиции“ ЕООД и „Реал Финанс“ АД е видно, че „ЗЕАД ЦКБ Живот“ ЕАД е подало на извънборсов пазар нареждане за покупка на дялове на ДФ „Тексим Балкани“, управляван от УД „Тексим Асет Мениджмънд“ ЕАД, като сделката е сключена на 23.12.2021 г., в 18:28:11 часа, с датата на сетълмент – 31.12.2021 г. Безспорно се установява, че нареждането за покупка, потвърждението за сключена сделка, ведно със съпровождащата декларация по чл.66, ал.2 от ЗМСИП е, че документите са подписани от изпълнителния директор на „ЗЕАД ЦКБ Живот“ ЕАД – жалбоподателката В. заедно с прокуриста на дружеството. Без никакво правно значение за съставомерността на деянието е направената констатация в АУАН, че е извършила нарушението в условията на съизвършителство с прокуриста на дружеството, доколкото нейната отговорност е ангажирана на основание чл.18 от ЗАНН.

От събраните по делото писмени доказателства /справки от ТРРЮЛНЦ и „Централен депозитар“ АД/ се установява по безспорен начин, че към 30.12.2023 г. /датата на спесимента/, „ЦКБ Груп“ ЕАД осъществява контрол върху „ЗЕАД ЦКБ Живот“ ЕАД и ПОАД „ЦКБ Сила“ АД, по смисъла на §1, ал.2, т.4, б.„а“ от ДР на КСО, тъй като упражнява пряко повече от половината от гласовете в общите събрания на двете дружества, от което следва, че „ЗЕАД ЦКБ Живот“ ЕАД и ПОАД „ЦКБ Сила“ АД са дъщерни дружества на „ЦКБ Груп“ ЕАД по смисъла на §1, ал.2, т.4б от ДР на КСО, поради което тези две дружества се явяват „свързани лица“ по смисъла на §1, ал.2, т.3, б.„а“, подбуква „аа“ от ДР на КСО. Задължението за спазване на забраната за придобиване активите на посочените фондове по чл.177, ал.2, т.2 от КСО, е вменено на свързаното лице, което изрично е отразено в АУАН и НП. Отговорността на жалбоподателката е ангажирана в качеството на законен представител – изпълнителен директор на „ЗЕАД „ЦКБ Живот“ ЕАД, за това, че е допуснала представляваното от нея дружество да сключи сделка за покупка от свързано лице „ПОАД ЦКБ Сила“ ЕАД, на дялове на ДФ „Тексим Балкани“, управляван от „Тексим Асет Мениджмънд“, в нарушение на забраната по чл.177, ал.2, т.2 от КСО, във вр. с §1, ал.2, т.3, б.„а“, подбуква „аа“ от ДР на КСО, именно като свързано с пенсионноосигурителното

дружество лице.

От събраните по делото доказателства се установява по безспорен начин, че сделката е сключена на извънрегулирания пазар /ОТС/, при който вид търговия не съществуват никакви пречки за установяване на насрещната страна по сделката, за разлика от регулирания пазар, при която по правило страните са анонимни. Видно от Наредба за покупка №40663023262, същото е подадено по инициатива на клиента, но в графа „други специфични изисквания на клиента“ не е посочена информацията относно законови ограничения за сделки със свързани лица. Както правилно е посочил АНО, сключването на сделки на извънрегулирания пазар /ОТС/ е обичаен способ, когато страните в резултат на търговски преговори постигат договаряне на определени параметри, например цена, различаваща се от пазарната и др., като при този вид търговия инвестиционните посредници изпълняват чисто технически функции по регистриране на сделките в съответната депозитарна институция. В тази връзка, обстоятелството, че инвестиционните посредници са оформили документите по сделката, без да посочват реалните насрещни страни, не може да се приеме като аргумент в подкрепа на възражението в жалбата, че представляващите „ЗЕАД ЦКБ Живот“ ЕАД са били в невъзможност да установят кой е продавачът по сделката. Неоснователно е и направеното възражение, че разкриването на информация за продавача било възпрепятствано от регулацията по посочения Регламент, тъй като същият урежда защитата на лични данни на физическите лица, а в конкретния случай и двете страни са юридически лица. Освен това, „ЗЕАД ЦКБ Живот“ ЕАД и управляващото пенсионния фонд ПОАД „ЦКБ-Сила“ АД са свързани лица, тъй като са част от една икономическа група, поради което направените възражения в жалбата, че двете страни са сключили сделка на извънрегулирания пазар /ОТС/, без да знаят коя е насрещната страна, т.е. при условията на анонимност, не могат да бъдат споделени от съда.

Неоснователно се явява и направеното възражение в жалбата, че на инвестиционните посредници не им е известно името на крайния клиент. Съгласно данните от справка за сделките, сключени в периода 23.12.-31.12.2021 г., приложена към изпратения отговор на „Реал Финанс“ АД, инвестиционният посредник „Реал Финанс“ АД е предоставил изисканата информация и относно насрещната страна и краен купувач/продавач по част от сделките и следователно разполага в цялост с необходимата информация за сделките. Изводът за насрещните страни по сделката е изведен, въз основа на информацията, предоставена и от двата инвестиционни посредника, включително и от „АБВ Инвестиции“ ЕООД, доколкото от последния е изискана такава информация, във връзка с посочената от него като насрещна страна - ИП „Реал Финанс“ АД, за сделка на извънрегулиран пазар.

Нарушението на разпоредбата на чл.177 от КСО е сред изрично посочените в санкционната разпоредба на чл.351, ал.1, т.3 от КСО, за нарушаването на която е предвидено единствено наказание глоба, което може

да се налага само на физически лица. Следователно, съобразно действащата нормативна уредба, физическите лица носят отговорност за допускане на нарушение на цитираната правна норма. Отговорността на жалбоподателката е ангажирана в качеството на законен представител – изпълнителен директор на „ЗЕАД „ЦКБ Живот“ ЕАД, за това, че е допуснала представляваното от нея дружество да сключи сделка за покупка от свързано лице „ПОАД ЦКБ Сила“ ЕАД, на дялове на ДФ „Тексим Балкани“, управляван от „Тексим Асет Мениджмънд“, в нарушение на забраната по чл.177, ал.2, т.2 от КСО, във вр. с §1, ал.2, т.3, б.„а“, подбуква „аа“ от ДР на КСО, като свързано с пенсионноосигурителното дружество лице, т.е. за допустителство на основание чл.10, във вр. с чл.24, ал.2 от ЗАНН, във вр. с на чл.351, ал.1, т.3 от КСО, което може да бъде осъществено само от физическо лице. С оглед на горното, направеното възражение в жалбата, че не е ангажирана имуществената отговорност на представляваното от нея дружество за допустителство, се явява напълно неоснователно, тъй като юридическо лице не може да бъде субект на нарушението.

Събраните по делото доказателства навеждат на извод, че жалбоподателката е осъществила от обективна и субективна страна вмененото ѝ нарушение. Жалбоподателката е извършила нарушението виновно, при непредпазлива форма на вина – небрежност. В качеството си на представляващ „ЗЕАД ЦКБ Живот“ ЕАД е била длъжна и е имала обективна възможност преди подписването и подаване на документите, свързани със закупуването и придобиването на извънборсов пазар на дялове на ДФ „Тексем Балкани“, управляван от УД „Тексим Асет Мениджмънд“ ЕАД, да съобрази действията си с разпоредбата на чл.177, ал.2, т.2 от КСО, във вр. с §1, ал.2, т.3, б.„а“, подбуква „аа“ от ДР на КСО, като постави условие пред инвестиционния посредник да не се сключват сделки със свързани лица, което жалбоподателката не е сторила. С бездействието си, при задължение за извършване на определени действия, жалбоподателката е допуснала извършването на вмененото нарушение. Касае се за поредица от сложен фактически състав за допускане на нарушение на чл.177, ал.2, т.2 от КСО – подаване на нареждане за закупуване на съответните дялове и бездействие, изразяващо се в неустановяване на насрещната страна по сделката, респективно липсата на дадени указания на инвестиционния посредник за не закупуване на дялове от свързани с купувача лица по смисъла на КСО, които са описани ясно в АУАН и НП, в хронологична последователност, поради което направеното възражение, че не става ясно с действие или бездействие е допуснала извършването на вмененото нарушение, се явяват неоснователни.

Неоснователно е направеното възражение в жалбата за допуснато нарушение на принципа „деецът да не се наказва два пъти за едно и също нарушение“. Видно от приложените към жалбата АУАН и НП е, че те касаят различни сделки, с различни отговорни фондове, т.е. в случая не се касае за едно и също нарушение. Предвид горното, правилно жалбоподателката е била санкционирана на основание чл.18 от ЗАНН за всяко административно

нарушение отделно.

За така извършеното нарушение в хипотезата на допустителство в санкционната разпоредба на чл.351, ал.1, т.3 от КСО е предвидено налагане на глоба в размер от 3000 до 40000 лева. В настоящия случай на жалбоподателката е наложено административно наказание, към минималния предвиден в закона размер, поради което е безпредметно да се обсъжда въпроса за неговото намаляване.

Съдът не намира основание за квалифициране на случая като „маловажен“ по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Процесното нарушение не разкрива по-ниска степен на обществена опасност спрямо други административни нарушения от същия вид. Фактът, че нарушението е извършено за първи път е взето предвид при определяне на наказанието към минималния предвиден в закона размер. Нарушението е формално, на просто извършване, и за осъществяване на състава не е необходимо наличието на вредни последици, в какъвто смисъл релевираните възражения в жалбата, че не са настъпили вредни последици за страните, също се явяват неоснователни. Други смекчаващи обстоятелства, които да обуславят извод за маловажност на случая, не са налице.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че обжалваното НП следва да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно издадено.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл.63д от ЗАНН, следва на ответната страна по жалбата – КФН, да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер, определен в чл.37 от ЗПП, съгласно препращатата разпоредба на чл.63д, ал.4 и ал.5 от ЗАНН. Съгласно чл.37, ал.1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет. В случая за защита по дело по реда на ЗАНН, разпоредбата на чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ предвижда възнаграждение от 80 до 150 лева. Производството по делото е приключило в едно съдебно заседание, с разпит на един свидетел, не е с фактическа и правна сложност, поради което следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в полза на КФН към минимума от 80 лева.

Водим от горните мотиви, съдът